

arveretlige eller offentligretlige Forhold, selv om de er af økonomisk Indhold. Noget andet er, at flere af de i Afsnit II indeholdte Bestemmelser analogisk vil kunne anvendes i saadanne Tilfælde.

Til § 2.

Paragraffen opregner en Række Emner af formueretlig Karakter, paa hvilke Loven ikke finder Anvendelse. Dette betyder dog kun, at de *specielle* Retsregler, som gælder om disse Forhold, falder udenfor Loven, hvorimod dennes Bestemmelser kommer til Anvendelse, naar der i de paa-gældende Forhold bliver Brug for almindelige formueretlige Regler. Paa den anden Side er det ikke nødvendigt, at de særlige Retsregler er formulerede i Love, idet Udtrykket „Lovgivningen“ omfatter hele den gældende Retstilstand.

Til §§ 3—5.

Udvalget har ment, at det af Hensyn til Handelssamkvemmet mellem Sønderjylland og den øvrige Del af Landet er af særlig Betydning, at der saa hurtigt som muligt gælder ensartede Regler for Køb og Salg, og man har troet saa meget lettere at kunne gennemføre dette, som der om dette Emne findes nyere danske Love, som uden Vanskelighed vil kunne anvendes i Sønderjylland. Det er derfor foreslaaet at lade Lov om Køb af 6. April 1906 samt Lov om Køb paa Afbetaling af 8. Maj 1917 træde i Kraft allerede fra Indlemmelsen, dog med en Undtagelse for Husdyrhandlers Vedkommende, med Hensyn til hvilke Bestemmelserne i Bürgerliches Gesetzbuch (B. G. B.) §§ 481—492 foreløbig holdes i Kraft. Forsaavidt Købelovens Bestemmelser maa udfyldes med Formuerettens almindelige Regler — f. Eks. ved Spørgsmaalet om, hvornaar et Salgstilbud er bindende — kommer i Sønderjylland de hidtil gældende Regler til Anvendelse indtil 1. Januar 1922. Det samme gælder med Hensyn til de Emner, som ikke — direkte eller indirekte — omhandles i Købeloven, saaledes navnlig Køb og Salg af fast Ejendom, de særlige Regler om Auktionssalg m. fl.

Af lignende Grunde har man foreslaaet at indføre Loven om Kommission, Handelsagentur og Handelsrejsende af 8. Maj 1917 samt den danske Veksel- og Checklovgivning fra Indlemmelsen.

Til § 6.

Om Forsikringskontrakten gælder i Sønderjylland for Tiden en tysk Rigslov

af 30. Maj 1908. Det er at vente, at de danske Forsikringsselskaber straks efter Genforeningen vil begynde deres Virksomhed i Sønderjylland samtidig med, at en Del af de nuværende tyske Forsikringsselskaber, som har deres Hjemsted udenfor Sønderjylland, antagelig vil ophøre med at drive Forretning der. Man har derfor fundet det rigtigst at ophæve den nu gældende Forsikringskontrakslov straks fra Indlemmelsen og erstatte den af de tilsvarende danske Bestemmelser. Dette anbefaler sig ogsaa af den Grund, at Forsikringskontraksloven paa mange Punkter forudsætter den tyske Rigslov om Tilsyn med private Forsikringsvirksomheder af 12. Maj 1901, der saa vidt vides tænkes ophævet samtidig med Indlemmelsen. Den Omstændighed, at Reglerne om Forsikringskontrakten ikke er lovfæstede i dansk Ret, vil formentlig ikke medføre Ulemper, da de for Forholdet gældende Regler plejer at være optagne i Selskabernes almindelige Forsikringsbetingelser.

Til § 7.

Efter de i Sønderjylland hidtil gældende Regler er Adgangen til at oprette Foreninger og Stiftelser stærkt begrænset, idet der, for at Foreningen eller Stiftelsen kan opnaa Retsevne som juridisk Person, kræves særlig Koncession eller Optagelse i et af Underretten ført Foreningsregister. Desuden er de underkastede visse Erhvervsindskrænkninger med Hensyn til Gaver og fast Ejendom. I dansk Ret hersker der i de nævnte Henseender fuld Frihed, og da de paa-gældende Begrænsninger hovedsagelig er begrundede i politiske Hensyn, har man foreslaaet at lade dem bortfalde straks ved Indlemmelsen. Ifølge Bestemmelsen i Forslagets § 23, 3die Stykke, vil denne større Frihed ogsaa komme de allerede bestaaende Foreninger og Stiftelser tilgode.

Til § 8.

Handelsgesetzbuch § 367 bestemmer, at Erhververen af et Ihændehaverpapir, som er frastjaalet den rette Ejer, eller som denne har tabt eller paa anden Maade har mistet, ikke betragtes som værende i god Tro, naar han er Bankier eller Veksellerer, og Papirets Bortkomst en vis Tid forinden har været bekendtgjort i den tyske „Reichsanzeiger“. Da en tilsvarende Regel ikke kendes i dansk Ret, har man ment at burde ophæve Bestemmelsen, idet det formentlig vil skabe Forvirring, hvis man i dette specielle Tilfælde vilde til-